

den iskolánál, hiszen a „genius loci” felidézése mindig termékeny hatású indításokat közvetíthet. Mi két szempontból is szeretnők, ha ez a nemes kezdeményezés egyre szélesebb rétegekben találna folytatókra. Az egyik lélektani: a történeti múlt gondolata kiválóan alkalmas arra, hogy nevelői ambícióinknak új ihletet adjon. De különösképpen kiemelendő az, hogy egyes iskoláinknak gyökérzete századokra nyúlik vissza; mások viszont szellemi örökösei (ha nem is alapításukban és épületeikben, de történeti fejlődésben vagy esetleg sajátos helyi nevelői meghatározottságban) kora újkori vagy talán középkori „schola”-inknak. Márpedig nem alaptalanul büszke öntudatot és egyben fokozott hivatási lendületet kölcsönözhet a nevelőknek az az érzés, hogy ők itt ebben az épületben nagy tradícióktól terhes feladatot teljesítenek, folytató láncszemei egy művelődési erőközpontnak; tudós ősök munkáját vállalva állnak őrt a szellemi akropolisznak egyik bástyáján. Minél előkelőbb az intézet családfája, annál méltóbb utódokra van most is szüksége tanároknak és növendékeknek egyaránt; hiszen a származás lelki előkelősége is kötelez valamire!

Másrészt azonban a magyar közoktatás története is régóta nélkülözi azt a művelődési összkepet, amelyet egyes intézetek élettrajza állíthat elénk. Gondolunk itt arra, hogy a múltban egyes középiskoláink szinte főiskolai feladatkört töltöttek be. Ennek megfelelő volt tanári karuk, könyvtárak, tanulmányi rendjük és — színvonaluk. Hány

egyetemi katedrára is alkalmas lelkes tudós működött ezekben az intézetekben! Bibliográfiai szempontból is kívánatos lenne tudományos működésüknek felkutatása, főleg pedig könyvtárjegyzéküknek lehető összeállítás. Voltak iskoláink, melyek egyes helyi adottságok közepett sajátos hivatást töltöttek be és így szinte különleges szellemi arculatuk alakult ki. Az egyes intézetek szellemi életének, működésének grafikonját kiválóan meg lehetne statisztikailag is állapítani azokból a helyzetrajzokból, amelyek a milléniumi évben készültek az intézeti értesítőkből. A további részletes kidolgozási vázlatpontokra nézve tárgyas tényszerű összeállítás miatt dicséretes példát adott az a kiadvány, amely Imre Sándor egykori szegedi munkaközösségének ilyen célzatú első számaként jelent meg és az iskolai élet természetrajzához kíván néhány vonással hozzájárulni.

Augur.

*
Katolikus kántoroknak nélkülözhetetlen a Barabás-féle országosan elismert és egyházfőhatóságilag engedélyezett *Temetőkönyv*. Tartalmaz a pontos egyházi szertartáson kívül búcsúztatókat, kíséző énekeket, sírbatéti énekeket, gyászmiséket, a „Liberá” szertartását, koporsóbatételre való énekeket és a halotti litániát. Csak füzve kapható. Utánvétellel megküldi Bendefy Lászlóné, sz. Barabás Irén úrnő (Szombathely, Borsics-u. 14.), — ára 8 — P. Ugyanitt kapható „Dallamos” Praeludiumok (kötve), ára 3 — P. A kettő együtt rendelve 10 — P és 84 fillér postabér.

Árpád nyomda nyomása Szeged.

Nyomdáért felel: Szittner János.

